

نماز خواندن کودک و نقش های ما در تربیت عبادی او

پدیدآورده (ها) : ایمانی، محسن

علوم تربیتی :: پیوند :: آذر 1382 - شماره 290

از 10 تا 17

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/114695>

دانلود شده توسط : مرکز مدیریت حوزه های علمیه-کتابخانه ایت الله بروجردی

تاریخ دانلود : 10/03/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب بیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [فوابین](#) و [مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

نماز خواندن کودک

و نقش‌های ما در تربیت عبادی اول

دکتر محسن ایمانی

مقدمه:

عبادت رمز کمال آدمی است و خالق، شایسته عبادت. رهیافتگان به سوی حق جز از ساییدن پیشانی برخاک در آستان معبد به تعالی نرسیدند و برترین و بالاترین آنان در عالم، محمد رسول الله بود که خدایش اورا به حق، بنده و رسول خویش نامید و به یمن بندگی او مقام رسالت را به اوی اعطا نمود، وی را امین وحی خود دانست و به او فرمود: *يَا إِيَّاهَا الْمَزْعُولِ قُمِ الْلَّيلَ الْأَقْلَلُ.*

اهمیت عبادت تابدان جاست که حتی برترین بنده خدا نیز ملزم به انجام آن است. او آنچنان به عبادت می پردازد و به نماز قیام می کند که به معراج می رود و رمز عروج انسانها را به آنان گوشزد کرده، می فرماید: الصلاة معراج المؤمن: یعنی نماز معراج انسان با ایمان است. در باب اهمیت تسبیح و عبادت، تذکراین معنا مفید فایده خواهد بود که در یادیم عالم تسبیح گوی خداست، و خدای تعالی می فرماید: *وَ مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ.* یعنی نیست چیزی مگر آن که تسبیح خدامی گوید ولذا گفته اند:

آفرینش همه تسبیح خداوند دل است
دل ندارد کوندارد به خداوند اقرار

نماز کودکان را برای آنان به منزله سرگرمی می‌دانند و آن را فاقد ثواب و اجر الهی می‌شمارند. حال آن که چنین نیست و قطعاً عبادت در کودکی نیز حسناتی به همراه دارد. لذا بایی تحت عنوان **مشروعیة عبادة الصّیٰ** یعنی مشروعیت عبادات کودکان داریم. پس خوب است بدانیم که واجباب بزرگسالان و اعمال مستحبی آن‌ها برای کودکان مستحب است و گناهان آن‌ها برای کودکان مکروه بوده و مباحثات برای هر دو امری مباح است.

حال اگر ترتیبی اتخاذ شود که کودکان دریابند انجام عبادت و نماز توسط آن‌ها، آنان را در پیشگاه خدا مأجور می‌گرداند، رغبت بیشتری برای انجام عبادت خواهند داشت. از طرف دیگر انجام عبادت‌ها در کودکی موجب ملکه شدن آن‌ها می‌گردد و چنین کودکانی در بزرگسالی عبادات را با سهولت بیشتری انجام می‌دهند. اما آنان که تا هنگام بلوغ نماز نخوانده‌اند این کار را با دشواری بیشتری به انجام می‌رسانند. پس اگر بخواهیم کودکان با عبادات خوبگیرند، باید دوره کودکی را مغتنم بشماریم.

مسئله دیگر این است که وقتی کودکی از دوران نوباوگی به عبادت روی بیاورد و برای انجام آن به مسجد و سایر اماکن مذهبی برود، از همان زمان، با چنین فضاهایی انس می‌گیرد و با انسان‌های با ایمان مأتوس می‌شود. انس با فضاهای مذهبی و نیکان مانع گرایش به ورطه‌های فساد و نابودی گشته، انسان‌هارا از دوستی با بدان بر حذر می‌دارد و فرد با چنین خصوصیاتی به صلاح و حیات طیب نزدیک و نزدیک‌تر می‌شود. پس برای تربیت دینی کودکان باید از همان کودکی دست به اقدام زد تا آداب و رسوم و عبادات دینی در دل

در این عالم که همه تسییح خالق یکتامی گویند سزاوار نیست که ما آن‌چنان نباشیم. اما اگر ما

برخی افراد عبادات و نماز کودکان را برای آنان به منزله سرگرمی می‌دانند و آن را فاقد ثواب و اجر الهی می‌شمارند. حال آن که چنین نیست و قطعاً عبادت در کودکی نیز حسناتی به همراه دارد.	تسییح اشیای عالم را نمی‌شنویم، هنوز محروم اسرار نشده‌ایم. آن‌ها که به حریم کبریاراه یافته‌اند و ملکوت آسمان‌ها و زمین را چون ابراهیم دیده‌اند، براین معنا وقوف کامل دارند و یقین، حاصل آن دیدن هاست. قرآن می‌فرماید: «کذلک نزی ابراهیم ملکوت السموات والارض ليكون من المؤمنين» پس بیاییم به سوی عالم بالاقدمی برداشته، در طریق عبادت گامی به جلو بنهیم و با چشمان دل دیدنی هارا ببینیم. از این روست که گفته‌اند:
---	--

چشم دل باز کن که جان بینی
آن‌چه نادیدنی است آن بینی

اما اگر سر به آستان معبد نسایم و چشمان دل به او ندوزیم، در زمرة نامحرمان باقی خواهیم ماند و تسییح دلنواز عالم را خواهیم شنید و حق این است که عالم مارتاق چنین مورد خطاب قرار بدهد و بگوید:

ما سمیعیم و بصیریم و هشیم
با شما نامحرمان ما خامشیم

غرض آن که بکوشیم کام فرزندان خویش را ز او ان زندگانی با شهد شیرین عبادت سیراب گردانیم و در این مقاله از نحوه تحقیق آن سخن خواهیم گفت، بدان امید که مرضی حق تعالی باشد.

آن‌که بکوشید نیست ای پری مکنید! ای شری دلیل! شکنید!
بارها شاهد آن بوده‌ام که برخی افراد عبادات و

فرزندان پا بگیرد. به همین دلیل باید نقش‌هایی را در امر تربیت مذهبی فرزندان و اقامه نماز توسط آنان ایفا کنیم.

این نقش‌ها عبارت اند از:

۱- نقش تمھیدی

امام صادق (ع)
در مورد روزه
می فرمود:

برای زمینه‌سازی اعمال عبادی و نماز در کودکان باید نخست تمھیداتی فراهم بشود و در امر تربیت مذهبی فرزندان باید اقداماتی به عمل آید. بیدار می‌کنیم تا پیامبر ص چنین عمل کرد: به هنگام تولد امام حسن (ع) روزه بگیرند، اما در طول روز هر وقت که خواستند می‌توانند افطار نمایند.

چپ این عزیزان اقامه خواند که هر دو عمل مستحبی قبل از نمازنده.

امام چهارم (ع) در روایتی

می فرمایند: وقتی که کودک شما به سن سه سالگی رسید، به او بگویید که کلمه لا اله الا الله را بگوید. وقتی که به سن سه سال و هفت ماه و بیست روز رسید به او بگویید که نام پیامبر (ص) یعنی محمد را بر زبان جاری کن و وقتی که به سن چهار سالگی رسید به او بگویید که بر پیامبر (ص) ادرود بفرستد (شایان توجه است که این دو کار را در نماز به خوبی می‌یابیم). در پنج سالگی او را روی به قبّله بنشانید و در ع سالگی رکوع و سجده را به او بیاموزید و در هفت سالگی شستن دست‌ها را به او آموزش بدهید (که کنایه از وضو گرفتن است).

امام صادق (ع) حتی در مورد روزه می‌فرمود: ما کودکان خود را در سحرگاهان بیدار می‌کنیم تا روزه بگیرند، اما در طول روز هر وقت که خواستند می‌توانند افطار نمایند. مراد امام (ع) آن است که بدین ترتیب باید کودکان را عادت داد تا به تدریج تمرین روزه‌داری نمایند و این امر آن‌ها برای روزه‌داری کامل به هنگام بلوغ و تکلیف آماده می‌کند که به آن نقش تمھیدی می‌گوییم.

۲- نقش الگویی

کودکان در تقلید^۱ پذیری شهره‌اند و آن‌ها بسیاری از رفتارها و حرکات را از طریق تقلید کردن از دیگران و بزرگترها می‌آموزند. به همین دلیل می‌گویند وقتی که قصد آموزش رفتاری را به کودکان داریم، الگوی خوبی از آن رفتار را در معرض دید آنان قرار بدهیم تا آن‌ها به تبعیت از الگو بپردازنند. علی (ع)

۳- نقش تبلیغی

از دیگر نقش‌ها و وظایفی که بر عهده والدین است، نقش تبلیغی است. امروزه آیین‌ها و کیش‌هایی که غیرالله‌اند و افکار بیت پرستانه را در دنیا تبلیغ می‌کنند، کم نیستند. این آیین‌ها منادی نجات بشر بوده، وعده‌های فریبندی‌ای به مردم دنیا می‌دهند. همه آن‌ها سعی می‌کنند که با جاذبه‌های تبلیغ مردم را به‌سوی مسلک و مرام خود دعوت نمایند. برای مثال، در اینترنت به مقالات فراوانی درباره این نوع کیش‌ها و فرقه‌های ضاله و گمراه کننده بر می‌خوریم که از الفاظ فریبند بهره می‌جوینند و به قولی:

راه هموار است وزیرش دام‌هاست

قطخطی معنایان نام‌هاست

لقطها و نام‌ها چون دام‌هاست

لقط شیرین ریگ آب عمر هاست

سالانه عده در خور توجهی با تأثیر پذیری از

تبلیغات به مرام‌ها و مسلک‌های مختلفی می‌گردد. پس

اگر آثار تبلیغات تایین حد زیاد است و تا آن حد کارایی

دارد که مردم را به تغییر مسلک و مرام می‌کشاند،

می‌توان به نحو حسن درجه‌ی سازنده از آن بهره جست

و با سخن گفتن درباره دین، عبادات و نماز و احکام آن،

کودکان را به سوی عبادت جذب کرد. در قرآن نیز بر

این معنا تأکید شده است و خداوند پیامبر(ص) را مورد

خطاب قرار داده، می‌فرماید: «ای ایها الرسول بلغ ما انزل

الیک من ریک». ای پیامبر ابلاغ کن آن‌چه را که از

سوی رب و پروردگاری بر تو نازل گشته است. مراد در

این جا ابلاغ مسئله امامت علی (ع) است و تبلیغ رهبری

دینی و ولایت علی (ع) تا آن درجه از اهمیت برخوردار

است که می‌فرماید: «و ان لم تفعل فما بلغت رسالته». و

فرمود: کونوا دعاة النّاس بغير المستكم، یعنی مردم را با غیر زبان هایتان به راه خدا دعوت کنید. ایشان دعوت با عمل را مؤثرتر از دعوت از طریق سخن می‌دانست.

سعدی نیز می‌گوید:

بزرگی سراسر به گفتار نیست

دو صد گفته چون نیم کردار نیست

خداآوند برای هدایت انسان‌ها، الگویی ارزشمند و متعالی در معرض دید آن‌ها قرار داده است و می‌فرماید: «و قد کان لكم فی رسول الله اسوة حسنة». پس به درستی که پیامبر(ص) برای شما اسوه نیکویی است. پیامبر علاوه بر انجام واجبات و خواندن نمازهای واجب، به امور مستحبی توجه و افری داشت و به نوافل نیز می‌پرداخت. شایان ذکر است که بر پا داشتن نماز شب بر پیامبر(ص) واجب بوده است.

ما نیز در مقام والدین، اگر می‌خواهیم فرزندان خوبی تربیت کنیم که نماز را بپای دارند، باید خود در مقابل آن‌ها به عبادت و نماز قیام کنیم. هر

چند که دعوت آنان به نماز لازم است اما آثار عملی عبادت که در معرض دید آنان

قرار می‌گیرد، تأثیر دعوت را دو صد چندان

می‌کند. این روش را در تعلیم و تربیت، روش اسوه‌سازی می‌گویند. در روان‌شناسی نیز بندورا از آن

تحت عنوان سرمشّق‌دهی^۱ یاد می‌کند. او به هنگام

بحث از نظریه یادگیری اجتماعی^۲ از یادگیری مشاهده‌ای سخن به میان می‌آورد و کودکان با مشاهده

والدینی که به اعمال نیک، عبادت و نماز می‌پردازند، به

تقلید و تکرار آن رفتار مباردت می‌کنند. حتی تقلید در

بعد اجتماعی نیز معنی دارد است و از آن تحت عنوان تقلید

اجتماعی^۳ یاد می‌کنند.

هر چند که
دعوت کودکان
به نماز لازم
است اما آثار
عملی عبادت که
در معرض
دید آنان قرار
می‌گیرد، تأثیر
دعوت را
دو صد چندان
می‌کند.

کودک خود می‌گوید: اگر نماز بخوانی برایت فلان لباس را می‌خرم. او بدين ترتیب از روش تبیه بهره جسته است، ولی در مورد کودکان باید تحقیق و عده‌ها نزدیک و سریعاً قابل حصول باشد.

مراد از تشویق آن است که پس از اتمام نماز به فرزندمان چیزی عطا کنیم و این امر موجب دوام عبادت و استمرار توجه به فریضه نماز می‌گردد.

کودک با دریافت پاداش تمایل بیشتری به انجام عبادت از خود نشان می‌دهد و باید به تدریج که او بزرگ و بزرگ‌تر می‌شود، سخن از اهمیت و فلسفه نماز نیز به میان آورد تا عادت کردن به اقامه نماز همراه با فهم و درک بهتر از این عبادت باشد. در تشویق کودکان باید دقت کنیم چیزی که

اگر آن را ابلاغ نکنی، رسالت خود را به نحو اکمل ابلاغ نکرده‌ای. آن روزی که این تبلیغ صورت می‌پذیرد خدای تعالی آن را به عنوان کمال دین دانسته، می‌فرماید: الیوم اکملت لكم دینکم و اتممت عليك نعمتی و رضیت لكم الاسلام دینا. علی(ع) که وصی پیامبر (ص) بود، به نیکویی نماز می‌گذارد و نماز او میزان است و سرانجام نیز در محراب عبادت و نماز فرق مبارکش به خون آغشته گردید و فریاد: فزت و رب الکعبه برآورد.

نتیجه آن که این همه اهمیتی که امر تبلیغ در اسلام دارد و بزرگان و معصومانی چون علی(ع) قربانی تبلیغ دین خدا گشته‌اند، ما را بر آن می‌دارد که به تبلیغ دین در خانه و بیان اهمیت نماز مبادرت ورزیم و اگر چنین نکنیم قطعاً بچه‌ها به سوی عبادت و نماز گرایش چندانی پیدانمی‌کنند.

- تحميل
- عبادت‌های
- دشوار و ایجاد
- سختی‌های
- فراوان که با
- توان و سن آن‌ها
- متناسب نیست
- می‌تواند
- موجبات زدگی
- از دین را
- فراهمن سازد.

۴- نقش تبیه‌یاری، تشویقی تحقیق کا پیور علوم مردم

تقویتی

مراد از تبیه‌یاری، آگاهانیدن فرد از آن است که اگر کار خوبی انجام بدهد، در پایان به او عطیه‌ای داده خواهد شد و خدای تعالی از این روش برای ترغیب بندگان به امور نیک استفاده کرده است، در آن جا که می‌فرماید: و فاکهه‌ماما یتخیرون و دیگرانی را که در سطوح بالاتری هستند به کسب رضای معبد و عده داده، می‌فرماید: "رضی الله عنهم و رضوا عنہ" و کسب رضایت خدا امر ارزشمندی است و لذا در قرآن می‌فرماید: "رضوان من الله اکبر"

پس می‌توان برای جلب نظر فرزندان به سوی عبادت و نماز از تبیه استفاده کرد، مانند پدری که به

علاقة وی شناخت پیدا کنیم تا شاهد تأثیر فراوان آن باشیم.

۵- نقش تسهیلی (سهولت بخشی)

انجام عبادت و نماز به صورت کامل و تفصیلی و به جا آوردن تمامی شرایط آن کاری دشوار است. لذا به منظور ترغیب کودکان می‌توان در عبادات آنان تسهیلاتی در نظر گرفت. همان‌گونه که امام صادق (ع) فرمود: کودکان خود را در سحر گاهان بیدار می‌کنیم تا روزه بگیرند اما در طول روز هروقت که خواستند می‌توانند افطار نمایند. در این جا ملاحظه می‌شود که با توجه به طاقت کم کودکان برای روزه‌داری و عدم توان گرفتن روزه کامل آن‌ها را تشویق می‌نمایند به مقداری که می‌توانند روزه بگیرند، نه این که ملزم باشند تمامی روز را روزه بدارند. برای نماز خواندن کودکان نیز می‌توان تسهیلاتی فراهم ساخت. برای مثال، تهیه آب و لرم در آن جایی که آب خانه سرد است. این امر به ویژه برای خواندن نماز صبح توسط کودکان ضرورت دارد. پهن کردن جانماز آن‌ها یا مختصر کردن برخی از ادعیه در قنوت و اموری نظایر این‌ها می‌تواند انجام عمل عبادی توسط کودکان را سهولت بخشد. البته با افزایش سن آنان می‌توان بر کیفیت عبادت‌های آن‌ها افزود و سطح راز و نیاز آنان را با خالق اعتلا بخشد، اما از تحمیل عبادت‌های سخت و دشوار به آنان باید جداً پرهیز کرد، زیرا تحمیل عبادت‌های دشوار و ایجاد سختی‌های فراوان که با توان و سن آن‌ها متناسب نیست می‌تواند موجبات زدگی از دین را فراهم سازد.

در اختیار کودک قرار می‌دهیم مورد علاقه وی باشد. این امر در مورد تبشير و تقویت نیز صادق است.

منظور از تقویت آن است که در اختیار

کودک چیزی را قرار بدهیم که موجب احتمال افزایش رفتار در او بشود و تفاوت

آن با تشویق در این است که تشویق موجب افزایش عمل نمی‌شود، اما تقویت می‌تواند چنین پیامدی را در برداشته باشد. بدین ترتیب اگر چیزی در اختیار کودک قرار بدهیم و باعث افزایش عبادت و نماز در روی بشود، آن چیز نقش تقویت کننده^۶ را دارد است. نتیجه آن که باید برای تشویق و ترغیب فرزندان به امور عبادی از تبشير، تشویق و تقویت کردن بهره بجوییم و حتماً برای اعطای شیء به کودک باید بر اثر تجربه به امور مورد

وجود تذکرات
لطیف و
سازنده امروز
مفید و لازم است
و حقیقی در مورد
بزرگترها نیز
مصدق خواهد
داشت.

۶- نقش تذکر و یادآوری

تادرخور فهم کودک باشد و حتماً باید به زبانی ساده بدان پرداخت تامشکلاتی که نسبت به انجام عبادت و نماز در ذهن کودک بروز کرده است بر طرف شده، با آرامش و طیب خاطر به عبادت بپردازد. باید برای کودکان گفته شود که وقتی آن‌ها نماز می‌خوانند خداوند به آنان حسنه‌تی می‌دهد و آن‌ها را بیش تردoust می‌دارد. پس کودک برای انجام عبادت و ادامه دادن آن نیازمند حمایتگری بزرگ‌ترهاست و حمایت فکری و معنوی آن‌ها کودکان را در انجام عبادات استوار می‌گرداند.

کودک برای
انجام عبادت و
ادامه دادن آن
نیازمند
حمایتگری
بزرگ‌ترهاست و
حمایت فکری و
معنوی آن‌ها
کودکان را در
انجام عبادات
استوار
می‌گرداند.

به طور قطع کودکانی که به تازگی به عبادت و نماز رو آورده‌اند ممکن است اوقات نماز را فراموش کنند و گاه ناخواسته نماز خود را در وقت مناسب نخواهند. به منظور پیش‌گیری از بروز چنین امری، باید در نظر داشته باشیم که گاه تذکراتی را به چنین کودکانی بدھیم، اما تذکراتی ملایم و لطیف. برای مثال: پسرم الان موقع نماز ظهر است، عزیزم بیا نمازت را بخوان. ضرورت تذکر از آن جهت روش است که کودکان در شناخت وقت و زمان، به قابلیت و توانایی‌های کافی دست نیافته‌اند و چنین تذکراتی می‌تواند عبادت و نماز را به آنان یادآوری کند و با عوامل زمینه‌ساز قبلی و ایفای نقش‌هایی که قبل‌از‌کر آن‌ها رفت، انجام به موقع نماز را توسط آنان ممکن سازد. ولی اگر تذکرات به موقع والدین نباشد گاه کودک دچار فراموشی شده، از اقامه نماز باز می‌ماند. وجود تذکرات لطیف و سازنده امری مفید و لازم است و حتی در مورد بزرگ‌ترها نیز مصدق خواهد داشت. چنان که قرآن می‌فرماید: "فَذَكِّرْ إِنْ نَفْعَتُ الذِّكْرَى وَدَرَأَيْدِيْكَرِيْ مِيْ فَرْمَايِدْ: "فَذَكِّرْ، إِنْ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينْ".

۷- نقش حمایتگری^۷

کودکان گاه در حین اجرای عبادت یا به هنگام برخورد با دیگران ممکن است دچار شباهاتی در مورد نماز و عبادت بشوند. هم چنین ممکن است نکاتی که می‌شنوند، باعث تردید آنان شده، آن‌ها را از خواندن نماز و انجام عبادت بازدارد. لذا به منظور حفظ تمایل و اشتیاق آن‌ها به عبادت، باید در صدد حمایت از آن‌ها برآمد و پاسخ این شباهات را با نگرشی علمی و عقلانی ارائه کرد.

بحث و نتیجه‌گیری

رایاوری قدرتمند و حاوی فواید دنیوی و اخروی فراوان
بدانیم. با چنین نگرشی باید به تشویق و ترغیب
کودکان بپردازیم تا این عبادت حیات بخش از
کودکی با وجود آن‌ها عجین گردد و سلامت دین و دنیا
و جهان آخرت آنان در پرتو آن تأمین شود. والدین نیز
برای تحقق این امر در نزد ذات باری مأجور خواهند بود.

منابع:

- قرآن کریم .
- باقری، خسرو؛ نگاهی دوباره به تربیت اسلامی، انتشارات مدرسه، چاپ سوم، تهران ۱۳۷۴ .
- سیف، علی اکبر؛ روان‌شناسی پرورشی، انتشارات آگاه، چاپ نهم، تهران ۱۳۷۲ .
- فرهنگی، علی اکبر؛ ارتباطات انسانی، تهران .

پی‌نوشت:

- 1- IMITATION
- 2- MODELING
- 3-SOCIAL LEARNING THEORY
- 4- SOCIAL IMITATION
- 5-REINFORCEMENT
- 6- REINFORCER
- 7- SUPPORTIVENESS

نماز خواندن در دین مبین اسلام از اهمیت شایانی برخوردار است. نماز را ستون دین معرفی کرده‌اند و فرموده‌اند: «الصلوة عمود الدين»، پایداری و خیمه دینداری فرد در گرو ستون محکم نماز است. نماز آدمی را زشتی‌ها و منکرات بازمی‌دارد، چرا که حق تعالی در قرآن می‌فرماید: انَ الصلوة تنهٰ

ابن سینا به هنگام برخورد با مشکلات و مسائل

پیچیده‌ای که قادر به حل آن‌ها نبود و به سوی خالق می‌کرد و نماز می‌خواند و به برکت این نماز خداوند مساعدت می‌نمود و معما گشوده می‌شد.

عن الفحشاء والمنكر. از سوی دیگر، برای حفظ ارزش والای نماز علی (ع) در محراب و حسین بن علی (ع) در صحرای مالامال از عشق کربلا به شهادت رسیدند. خداوند می‌فرماید: اقم الصلوة لذکری، نماز را برای ذکر من برپا دار و ذکر را زمینه‌لازم برای اراثة لطف دانسته، فرمود: «واذ كروني اذكرا كم، مرا ياد كنيد تا شما را ياد كنم و مراد از ياد، برخوردار كردن بندگان از الطاف مزيد خويش است. نماز رمز دست يافتن به فلاح و رستگاري است: قد افالح المؤمنون الذين هم في صلوتهم خاشعون». و اگر انسان‌ها ايمان يياورند خدای درهای رحمت و برکت را از آسمان‌ها و زمین برآن‌ها می‌گشاید و لذا فرمود: ولو انَّ أهـل القرى آمنوا و اتقوا لفتحنا عليهم برـکـاتـ من السـمـاءـ والـأـرـضـ. نماز رمز اين گشایش‌ها و برکت‌هاست و مدد کار انسان در شرایط سخت محسوب می‌شود. بیهوده نیست که ابن سینا این فیلسوف بزرگ مسلمان به هنگام برخورد با مشکلات و مسائل پیچیده‌ای که قادر به حل آن‌ها نبود روبروی خالق می‌کرد و نماز می‌خواند و به برکت این نماز خداوند مساعدت می‌نمود و معما گشوده می‌شد. رمز این حرکت و تلاش ابن سینا را می‌توان در این آیه کریمه یافت که می‌فرماید: استعينوا بالصبر و الصلوة . يعني از نماز و روزه کمک واستعانت بجویید. پس نماز